

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 127.

Eyvende Sæssion.

42de Møde.

Onsdagen den 30te Januar.

(Fortsat.)

Steen (fortsat): Jovrigt har den ærede Rigsdagsmand udtalt sig med Sagfundskab, som han formeente, om adskillige Punkter vedkommende Laboratorierne; jeg skal virkelig ikke gaae ind paa at modsigge ham deri, men jeg er overbevist om, at Enhver, der har bevæget sig en Smule i et kemisk Laboratorium, vil vide, at den ærede Rigsdagsmand ikke har den mindste Ret i hvad han sagde (Esfærning: Jeg har selv dirigeret et Laboratorium!) Ja det er meget muligt, at den ærede Rigsdagsmand for 15—20 Aarsiden har dirigeret et Laboratorium eller været i et Laboratorium — det vil jeg slet ikke modsigge —, men jeg holder mig overbevist om, at der er dem, der arbeide i Laboratorierne, som forstaae sig derpaa, og som vilje vide, at det ikke gaaer an at lave flyttelige Apparater, at det ialtsald kun er undtagelsesviis, at det finder Sted, og om det end kan have været Tilfældet tidligere, saa er det jo naturligt, at der fra den ene Tid til den anden foregaaer Forandringer og Forbedringer. Den ærede Rigsdagsmand vil overhovedet ikke taale nogen anden Sagfundskab ved Siden af sin (Esfærning: Jo!) Nei, virkelig ikke, og det er netop det, der maa gjøre os betænkelige ved den ærede Rigsdagsmands Sagfundskab.

Bable: Naar det er blevet bemærket, at det dog var høist urigtigt, at der ikke i et agerdyrkende Land som Danmark eksisterede en

høiere Landboffole, saa maa jeg paa den anden Side bemærke, at, naar i et agerdyrkende Land som Danmark ikke den høieste Underviisningsanstalt med de store Midler, der staae til dens Raadighed, gjør mere, end den gjør for at svare til dette Navn, saa har man ikke Ret til at komme med denne Behreidelse her. Universitetet skal dog ikke blot være en Anstalt, hvorved Staten søger at skaffe sig fine Embedsmænd, men den skal paa mange andre Maader søge at virke — og har ogsaa hidtil virket som Examenscommission — paa det Sebeet, hvorom vi her tale; Universitetet skulde dog efterhaanden, som Forholdene udvikle sig, søge at svare mere til sit Navn „Universitet“, søge at svare lidt mere til, at det skal sammensatte saa mange Underviisningsgrene som paa nogen Maade muligt. Naar man kaster sit Blik paa Universitetet, saaledes som det nu er, saa vil vistnok Enhver see, at, naar det var et Ministerium om at gjøre at spare Staten Udgifter og søge at virke med de Penge, man har til Underviisningens Fremme derved, istedetfor at oprette nye Underviisningsanstalter, saa maatte der i den Henseende kunne gjøres meget mere, end der er gjort.

Indenrigsministeren: Ja, det sidste er let sagt, men det er ikke saa let gjort; der er mere, der udfordres dertil, end at man blot vil. Jeg skal forøvrigt henlede Opmærksomheden paa, at det, der nu foreligger, er Spørgsmaalet om at antage Minderretallets Forslag ved at gaae ind paa dets 1ste Paragraph. Jeg erklærede i Begyndelsen af Debatten, at der kunde være forskjellige Meninger om, om det var raadeligt at anvende de Pengemidler, der fordres til en Landboffole her